

דבר יקרה כפר

"פתח לנו שער,
בעת נעילת שער,
כי פנה יום".

מתוך תפילת נעילה.

לכל בית כפר-הנשיא
לשנה טובה תכתבו ותחתמו!

גיליון מס 1968 * י'א תשרי תשס"ו * 14 באוקטובר 2005
כפר-הנשיא * עלון פנימי
sachlav@kfar-hanassi.org.il

Happy
Birthday

ימי הולדת

ג'אק גולן	20/10	גדעון לוי – 50	16/10
נמרוד אשכנזי (נכד מ. קנדל)	21/10	אבנר מרום עמית שובל	17/10
יואל כרם	22/10	נור גלבוע (נכד ר. כהן) עדי בוסקילה נטלי קאי בן-נתן (נכדה) לי טנא	18/10

ימי נישואין

מרים וברוך כהן	17/10
צפורה ושאל סמברג מיכל ואיתמר עדר ג'וני ותום רייפין	18/10
ליאת ועמק יצחקי	22/10

נזכור

ארנון וטרמן	28.9.77	טז בתשרי תשל"ח
גב' קלרה סטרוקובסקי	30.10.92	טז בתשרי תשנ"ג
נורברט ריי	1.10.93	טז בתשרי תשנ"ד

פירורים

** השבוע פירורים לא מצאתי, אבל כמה גרגרי רימונים שנשארו מהחג כן.

אז הנה לכם חברים יקרים כמה גרגרים שהצלחתי ללקט.

** ערב ראש-השנה אמנם היה מצומצם אך אלה שכן השתתפו נהנו מחדר-אוכל מסודר באינטימיות ויופי, האוכל היה טעים והאווירה היתה נעימה. לאחר הארוחה על הדשא ליד חדר-האוכל נערך טקס שכלל שירים, ברכות ואיחולים לפי המסורת והעיקר היה מפגש חברים, ילדים, נכדים על כוס תה וכיבוד קל. תודה, תודה למארגנים ולכל אלה שנתנו יד.

** עיקר החדשות השבוע – השמירה סביב עצי האבוקדו ועדר הפרות. צוות גדול של שומרים גויס למען המטרה ומכונת השמירה עושה שעות נוספות סביב שדות המשק והמטעים. הסיבה לכל המהומה היא שלפרי האבוקדו מחיר ששווה למטיל זהב והפירות נגנבים לספק את מסורת שכנינו לחודש צום הרמאדן שחל החודש. אז חברים יקרים, פיקחו עיניים ופתחו אוזניים לכל תנועה חשודה!!

** בשעה טובה ומוצלחת פתחה דינה קוטלר (תושבת), קליניקה לטיפולים הוליסטיים. הקליניקה ממוקמת בבניין שהיה משרד הגיל-הרך. נאחל לדינה הרבה הצלחה, שגשוג ופריחה ושכולנו נהנה ממגע ידיך ונ'עם קולך.

** משרד הגיל-הרך עבר לפעוטון צופית. אילת סידרה שם משרד נעים, חביב ומזמין, ומס' הטלפון החדש של המשרד: 4884. שווה ביקור וגם אם המטרה היא רק להגיד שלום!

** אם כבר בגיל הרך עסקינן, אז ביום לפני ערב ראש-השנה נסעו שני הגנים לבית הלל (באוטובוס עם חגורות בטיחות), למכוורת בנש. שם הם למדו על חיי הדבורה ועל ייצור הדבש. הם הכינו נרות משעווה וליקו המון המון דבש. בקיצור חוויה גלילית מתוקה ובהחלט דרך נפלאה להתחיל את השנה.

** רק לפני ארבעה חודשים נפתחה וכבר סוף העונה. לכל אלה שניצלו כמה שיותר את השעות הנפלאות סביב הבריכה ובתוכה, נתראה שוב בשנה הבאה. היה קצר אבל כיף.

** ועכשיו אחרי שניקינו, טיהרנו, התפללנו, צמנו וביקשנו סליחה, נותר לנו רק לאחל שהשנה החדשה תהיה טובה מקודמתה, שנפרח, נצמח, נשגשג ונגדל ושחיינו יהיו מוצפים באושר, אור, אהבה, סבלנות וטוב לב.

מאיתנו, ארי ובני משפחת שטיינר.

שנה טובה, טובה

פנימי – כן לפירסום

חזרתי נסער כולי לביתי, לאחר שניסיתי לברר עם החברה תמר וולפין, יו"ר המוצעה את פשר הפיסקה הסתומה: "ראשית אני מבקשת לחזור וליידע אתכם ששייכות המועצה הן סגורות לציבור", מלבד ישיבות אשר עליהן נודיע מראש. כן, ידידי הנתינים, כל אלה שנהרו בהמוניהם להגיע לישיבות, הדרך חסומה, מדוע? שאלתי בתום, האם הישיבה עם החבר הנכבד מברית פיקוח שתדון בתכנית אסטרטגית לשנים הבאות תהיה בשפה קשה מדי לנתין פשוט כמוני?

פעם, לפני מספר שנים התפארנו שבהנהלת הקיבוץ יושבים שניים מבנינו, ללא זכות הצבעה, אך עם זכות השפעה ובדבקות דאגנו לכך. אכן זמנים השתנו בכפר-הנשיא.

סבי עליו השלום, הסביר פעם שאת ספר "הזוהר" אפשר לקרוא וללמוד רק מעל גיל 40, ומה לעשות ורובנו כבר חצינו גם מכשול זה, מה הפחד שנדליף לדוד באמריקה או לזה שאסור לומר את שמו את אשר נאמר. תמר הסבירה לי שזו אינה מועצה רגילה, החברים בה הינם דירקטורים ועליהם חלות כל מיני תקנות ואיסורים של דירקטורים. שאלתי אם נוכל לתבוע את הדירקטורים אם התוצאות לא ישיבועו את רצוננו? אנא מכם רבותי המכובדים, לפני יום הכיפורים הנמיכו מעט את יהירות הלב. אני סמוך ובטוח ש"המוני הבאים" לדיוני המועצה יהיו בודדים מדי פעם. (כפי שאמרה תמר, היו ישיבות פתוחות, מדוע לא באת?) תנו כבוד לנתינים. גם דיוני ועדות הכנסת פתוחות לציבור, או שנשווה את הדירקטוריון לועדת החוץ והבטחון שסודות אפלים דנים בה.

לסיום ידידי ראו את סיכום ישיבת המועצה מס' 12 שבה פורסם צו הרחקה. מה בדיוק היה סודי בה?
 סעיף 8 – מרכולית וספירת מלאי.
 סעיף 7 – חובות חברים, שבמקרה עמדתי בראש צוות שהצליח להתמודד בתוצאות לא מבוטלות בבעיה זו.
 סעיף 6 – השכונה החדשה.
 סעיף 5 – המספר על שיפוץ הלול, הרי נאמר לנו לא מזמן שהלול מוכר כולו, אם כן מי בדיוק מימן את השיפוץ? המחיר? ואז בדיוק יש להחליט!
 סעיף 4 – הדיווידנד לאן נכנס? לשוטף? לקרן פנסיה? מה אסור לנו לדעת?
 סעיף 2 – ביצוע מהלך דילול מניות, מה זה דילול אני יודע, אני יודע מה זה דילול ביציות, אבל דילול מניות?

תמר אנא ממך הפכי יוצרות ותקבעי במועצה הבאה, הישיבות פתוחות מלבד אלה שנודיע עליהן מראש מתוך צנעת הפרט!

גמר חתימה טובה וצום קל.

דודי פוקס

שלוש טענות שווה

זכות ללא אחריות, לרשת את רכוש ההורים מבלי לרשת את חובותיהם.
א ניכטינג טוג.

ג'ורג'

תודה

תודה מקרב לב לכל הקיבוץ האוהב הזה.
לכל המנחמים הרבים, שבאו להביע את השתתפותם באבלנו.
זו באמת תמיכה גדולה בשעת-צער שכזו.
בהוקרה,

משפחות כהן מרים, אטיה שולמית, כץ לאה, דיבון דוד.

רשימת שומרים 14/10 עד 20/10

שם	תאריך	יום
איציק בן-דוד	14/10	שישי
ארז בילגורי	15/10	שבת
ויקטור בן-רשף	16/10	ראשון
חיים בסו	17/10	שני
דובי בר-דוד	18/10	שלישי
נתן ברק	19/10	רביעי
תמיר ברק	20/10	חמישי

"אך בעשור לחודש השביעי הזה יום הכיפורים הוא, מקרא קודש יהיה לכם ועיניתם את נפשותיכם..."(ויקרא כ"ג, כ"ז) כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם, מכל חטאותיכם לפני ה' תטהרו."

הצדיק, האבנים ומחילת עוונות / ערך שלמה אבס

היה היה צדיק אחד, ישיש נערץ ומכובד היה על כל הבריות. באו אליו אנשים ונשים להתוודות לפניו על חטאיהם, לבקש ברכתו וללמוד מדרכיו. פעם באו לפניו שתי נשים. התוודתה אחת מהן על חטא כבד שחטאה, ותאמר לצדיק:

"כבר הלכתי ובקשתי סליחת האדם שגרמתי לו רעה, ובכל זאת, אין מצפוני נותן לי מנוח. אמנם סלח לי האדם, אך מי יודע אם סלח לי אלוהים. חמור מאד מאד החטא שעשיתי, ובקשתי היא כי גם האלוהים יסלח לי."

החריש הצדיק. אחר כך פנה אל האישה השניה ושאל אותה: "ומה לך?" ענתה: "אני רק לווייתי את חברתי, זו שהתוודתה לפניך זה עתה." שאל הצדיק: "ומה רצונך?" ענתה האישה: "לקבל את ברכתך." "יפה מאד," אמר הצדיק, "ברכתי נתונה לך. כנראה שלהתוודות אין לך צורך." אמרה לו האישה: "אין דבר מכביד על מצפוני, ברוך השם, אם חטאתי, הרי אלה רק חטאים פעוטים, עברות קלות, ולא כדאי אפילו לגזול זמנך בסיפורן: אלו הן עבירות של מה בכך."

אמר הצדיק הישיש לאישה הראשונה: "ראיתי כי נכנע לבכך לפני האלוהים ולכן זאת עשי, ביתי: צאי אל מעבר לגדר ביתי. בקשי והביאי לי אבן גדולה ככל שתוכלי שאת, כי גדול החטא שחטאת."

ואל השניה פנה ואמר: "צאי גם את, וצברי אבנים קטנות, כי עבירותיך קטנות היו." יצאו השתיים ועשו כמצוותו. חזרה האחת והביאה אבן גדולה, והשניה הביאה שק מלא צרורות אבן קטנים. העביר הישיש עיניו העששות אל פני האבן והצרורות ואמר: "היטבתן לעשות. ועתה הואילו בטובכן ושימו את האבן והצרורות שצברתן במקום שממנו לוקחו וחזרנה אלי – אז אגיד לכן את דברי." הלכו השתיים לעשות כדבריו. הראשונה מצאה על נקלה את המקום שממנו לקחה את האבן הגדולה והניחה אותה שם. והשניה טרחה ועמלה ולא יכלה בשום אופן לקבוע את המקומות שמהם נצברו כל הצרורות וחלוקי האבנים. חזרה אל הישיש עם משא האבנים הקטנות.

אמר הזקן: "עתה אגיד לכן את דברי." "את הראשונה, הנחת את האבן הגדולה במקומה, כי זכרת מהיכן ומנין לוקחה, כך גם עניין העוון שלך. זכרת את עוונך הגדול ועינית את נפשך, נשאת בתוכחות אנשים, שנזפו בך, ובתוכחות מצפונך שלא נתן לך מנוח, התביישת בחטא ורצית לשוב בתשובה ולא התביישת להתוודות עליו, והאלוהים סלח לך."

"ואת, בעלת האבנים הקטנות, חטאת לכאורה חטאים קלים, פעוטים ושונים, והם לא הכבידו על לבך ולא הכאיבו לך, לא זכרת אותם ולא התחרטת עליהם, גם לא תקנת את מעשייך ואולי גם הטפת מוסר לאחרים ואיך יסלח לך אלוהים?"

ערה"ש תשס"ו

